

En saadan Prisforskjel vil, — skjøndt den kun udgjør en Brøkdel af en Dre for det enkelte Glas — altid være stor nok til, at Apothekerne, som ved denne Vare ere Mellemandlere mellem Fabrikkerne og Forbrugerne, vilde tage fra Udlandet, ialtfald en saa stor Del af deres Forbrug, at det ikke kan lønne sig for de indenlandske Fabrikker at vedblive med de enkelte større Sorter, som forbruges i ringe Mængde, — endnu mindre, som nu, at holde Lager af alle Størrelser.

Den Nedsættelse i Prisen, som kan have ved det udenlandske Glas, vil dog kun komme Mellemandlerne, ikke Forbrugerne tilgode; thi i den Pris, som Apothekeren beregner for Glas og Flasker ved Ubleveringen, er indbefattet Arbejdspenge for Skylning og Rengjøring samt Prop og Etikette; men blandt disse Faktorer spiller en Prisenedsættelse paa selve Glasfættet af 10—12 % en saa ringe Rolle, at den ikke vil kunne bevirke nogen Prisenedsættelse for Forbrugerne.

Naar det ansøres i Motiverne til Lovudkastet, at man har opgivet den hidtidige Søndring „mellen ordinære brune og grønne og andre simple, hvide hule Glasvarer,“ fordi nævnte Søndring, foruden at være usfuldstændig, da der foruden brune og grønne ogsaa forekomme anderledes farvede, til de mest ordinære Glasvarer hørende Gjenstande, ogsaa har viist sig meget lidet heldig i Praxis, idet Grændsen imellem grønne Varer (Nr. 79) og hvide Varer (Nr. 83) er omtrent ubestemmelig, — skulle vi tillade os at bemærke, at vi vel have hørt omtale, at man har fortolbet lysegrønne (halvhvide) og endog gule (under Benævnelse brune) Medicinglas og lignende Glas som almindelige Bouteiller (Kof. Nr. 79), men for saavidt Saadant har fundet Sted — hvad dog neppe har været Tilfældet uden maaste i de sidste 10 Aar —, tillade vi os at formene, at det er en Fortolkning af Toldvæsenet, som ikke stemmer med Lovens Mening. Det fremgaar tydeligt nok af, at der, som nærmere Oplysning for „ordinære brune og grønne hule Glasvarer“ er tilføjet „saasom Bouteiller, Mælkekar og Retorter“ kun kan være ment ordinære Varer af de Sorter og Farver, som i Almindelighed forfærdiges i Bouteillehytter. At Retorter ere medtagne, er formodentlig af Hensyn til deres Anvendelse i Laboratorierne, eller maaste fordi de i tidligere Tid ofte forfærdigedes i Bindedglasfabrikkerne, hvis Tilvirkninger ere henseende til samme Position. Nu for Tiden er Anvendelsen af dem saa ringe, at det er temmelig ligegyldigt, hvortil de henseendes. Men at Farven skulde lægges til Grund for Søndringen, har vistnok aldrig været Lovens Mening; de ovenfor omtalte gule Glas, (der skulde være fortolbede som brune), ere saaledes forfærdigede af samme Måske som almindelig Hvidtglas, men som ved en Farve-Tilfætning er farvet gul (eller brun). Det er altsaa Glas, som komme dyrere end almindelige hvide Glas af samme Form, og som der virkelig ingen Grund er til at fortolde til en lavere Satz end disse. Heller ikke ved den Søndring, som Udcastet foreslaar, vil man kunne forebygge Tvivls spørgsmål. Hvorledes skulde f. Ex. Glas og Flasker med indslæbne Proppe fortolbes? Ogsaa disse Glas og Flasker bruges til Ublevering til Medicamenter; i de større Størrelser bruges de som Standflasker og Standglas i Apothekerne. Ved lidt velvillig Fortolkning ville formodentlig ogsaa disse Varer kunne komme ind under Lovudkastets Nr. 43, til 2 Dre pr. Pd., hvilket dog vist neppe er Meningen.

Glasfabrikationen falder i 4 Hovedafdelinger: Grøntglasfabrikationen, hvortil hører Alt, hvad der forfærdiges af Bouteilleglas uden Hensyn til Farven, Hvidtglasfabrikationen, hvortil hører alle Slags hvide og farvede Varer, Bindedglasfabrikationen og Speilglasfabrikationen (støbte). — At sondre mellem, hvad der hører til hver af disse Afdelinger, medfører ingen Vanskelighed, og det Naturligste vilde maaste være, om ogsaa Toldsatserne grupperede sig om disse Hovedafdelinger; men ogsaa efter den nugældende Toldlov er der ingen virkelig Vanskelighed ved Søndringen, naar kun Position Nr. 79 maa blive fortolket saaledes, som den oprindelig har været ment.

Med Hensyn til Udcastets Henvisning til den Lettelse, som vil tilflyde Glasfabrikationen af den foreslaaede Toldfrihed for Raamateriale, maa vi bemærke, at det eneste Materiale, hvorved Ophævelsen af Tolden kan have nogen Betydning, er Stenkul, og at denne Fordel da ialtfald ikke kan komme de Fabrikker tilgode, der, som f. Ex. Holmegaard Glasværk, anvende Løv. For de Glasfabrikker, som anvende Kul, vil Ophævelsen af Tolden for dette Materiale vel nok have nogen Betydning med Hensyn til Bouteillefabrikationen. For de smaa gangbare Sorter af Medicinglas og Medicinflasker vil den derimod, som allerede ansøgt, være af en aldeles forsvindende Betydning paa Grund af den ringe Mængde af Materiale, der anvendes til denne Vare.

Der produceres her i Landet af Medicinglas og Medicinflasker (og i langt overveieende Antal af de mindre Størrelser) aarlig ca. 1,200,000 à 1,500,000 Stk. til Værdi 45 à 50,000 Kr.; af andre Glasvarer, som vilde komme ind under samme Toldposition kan Produktionen anslaaes til Værdi ca. 12,000 Kr., ialt altsaa ca. 60,000 Kr., som vil gaa tabt for den indenlandske Fabrikation. Priserne for disse Glas ere paa Grund af den indenlandske Konkurrence nedbragte saameget, at de under de forhen omtalte for Fabrikationen uheldige Arbejdsforhold kun give ringe Fordel; men Produktionen af disse Varer vil ikke kunne erstattes ved Produktionen af andre Varer, da der ved de indenlandske Fabrikker allerede produceres fuldt ud, hvad der her i Landet kan sælges af ordinære Hvidtglasvarer. Da, som tidligere omtalt, neppe nogen anden Fabrikation her i Landet er